

af Følgen er, at der i de forskjellige Distrikter af Hovebustaden følges albeles forskjellige Regler med Hensyn til mange af de Sider af Prostitutionen, som netop genere allermeest i det daglige Liv. Paa eet Sted vaages der meget nøie over, at al mulig Forargelse ved, at der i Binduer og Gadedøre foretages upassende Ting, undgaaes; paa andre Steder er der derimod en meget stærk Estergivenhed, man seer meget stærkt igjennem Fingre dermed. Paa eet Sted vaages der meget bestemt over, at til et bestemt Klokkeslet skal Gaden være fri for Fruentimmerne, paa andre Steder tillades det dem langt ud over denne Tid at besørge Gaden. Jeg troer, at det er nødvendigt, at det Hele samles under en af Inspektørerne, og dersom vi altsaa ikke havde med Andet at gjøre, end med det første Punktum af den ærede Rigsdagsmands Forslag, saa skulde jeg understøtte det særdeles, selv om der var tilføjet, hvad jeg troer han gjerne kunde have tilføjet, at Overtilshynet med Prostitutionen særlig skulde knyttes til en af Inspektørerne. Men naar der bliver Tale om, at ogsaa Tilshynet med Sundhedsvæsenet skal henlægges til den enkelte Inspektør, saa skylder jeg at gjøre Forsamlingen opmærksom paa, at Vedtagelsen af dette Forslag tilbeels vil være i Strid med, hvad vi vedtog, da vi besluttede at lade udgaae Bestemmelsen om, hvorledes Forretningerne skulde fordeles mellem de enkelte Inspektører.

Efterat Udvalget har tilføjet denne nye § 8, har det været en nødvendig Følge deraf, at man ogsaa maatte komme til at foretage væsentlige Forandringer i Lovudkastets § 8, der jo, hvis vort Forslag til en ny Paragraf vedtages, vil blive § 9. For det Første have vi lagt meget stærk Vægt paa, at de Foranstaltninger, hvorom der er Tale, blive midlertidige. Det er jo nemlig klart, at de vedvarende Foranstaltninger, som sigte til Bevarelsen af, ikke Fred og Orden, men Fred og Sikkerhed i Kjøbenhavn, henhøre under den almindelige Lovgivning, Kongen og Rigsdagen i Forening, eller, naar Rigsdagen ikke er samlet, under Kongen og Justitsministeren i Form af en provisorisk Lov. Det, vi have villet give Politidirektøren Myndighed til at træffe, er ene og alene de midlertidige Foranstaltninger, hvorom

der kunde blive Tale. Vi have holdt for, at det ved disse Leiligheder var rigtig, at Politidirektøren ikke var bunden til nogen Forhandling med nogen kommunal Autoritet, hverken med Magistraten eller Overpræsidenten, men at han paa egen Haand under sit Ansvar, ligeoverfor Justitsministeren, tog de fornødne Bestemmelser. Dog have vi meent, at der var en Bestemmelse, som vi vare opfordrede til at søie til, den nemlig, at naar en saadan midlertidig Foranstaltning til Sikkerhedens eller Fredens Bevarelse paalagde Kommunen Udgifter, som ikke havde været forudsatte i Budgettet, saa burde Politidirektøren være forpligtet til strax at sætte Magistraten i Kundskab derom, og det er dertil, vort Forslag under Nr. 21 sigter. Ogsaa for Overtrædelse af denne Art Befalinger har Lovudkastet fastsat en Bøde af 20 Rd., som Udvalget har været enig om burde forhøies til 100 Rd., men der er kommen en Spaltning i Udvalget med Hensyn til det næste Punkt, nemlig om man ikke foruden denne Straf af 100 Rd. tillige skulde sætte en Straf af Fængsel. Et Fleertal af 6 Medlemmer har foreslaaet, at der efter „100 Rd.“ skulde tilføies: „eller med simpelt Fængsel indtil 3 Maanedes;“ et Mindretal har ikke troet at kunne gaae ind herpaa. Det skyldes tilfældige Omstændigheder, at Betænkningen ikke har kunnet indlade sig paa at motivere dette Punkt, idet det nemlig til sidste Dieblis stod tvivlsomt, om ikke en Forandring vilde indtræde deri, saaledes at ialtsald den foreslaaede Fængselsstraf blev nedsat til 1 Maaned, idet der fra forskjellige Sider i Udvalget var udtalt en Tilbøjelighed til, hvis man nedsatte Straffen til 1 Maaned, da at slutte sig dertil. Fleertallets Anskuelse støtter sig væsentlig paa Følgende: For det Første, at det synes i sin Orden, at der ikke blot gives en Straffebestemmelse angaaende Bøder, men at der tillige fastsættes Fængsel, da der kan tænkes Forhold, under hvilke Straf af Bøder vilde være lidet følelig for dem, der have gjort sig skyldige i de omhandlede Forseelser eller Forbrydelser, eller at Andre kunde falde paa at betale Bøderne for dem, og at det derfor var nødvendigt at have en Straf, som man kunde være vis paa ramte de Paagjældende selv. Den anden Betragtning,